

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. február hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta az alábbi

ítéletet:

A súlyos testi sértés bűntettének kísérlete miatt **I.r. vádlott** és társa ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. november hó 28. napján kelt 2.B. 1453/2010/33. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottak által elkövetett bűncselekmény törvényhelyeként a Btk.164.§ (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulatát jelöli meg.

**Az I.r. vádlott** vonatkozásában a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.B.XIII. 21.056/2002/101. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap börtönbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzi.

A bűnjeleket a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatala Bj. 86/2009. szám alatt kezeli. Az 5. alatti GSR minta lefoglalását megszünteti és megsemmisítését rendeli el.

Az elsőfokú eljárásban helyesen 247.834 (kettőszáznegyvenhétezer-nyolcszázharmincnégy) Ft bűnügyi költség merült fel, melyből **I.r. vádlott** 109.002,- (egyszázkilencezer-kettő) Ft, **II.r. vádlott** 109.002,- (egyszázkilencezer-kettő) Ft megfizetésére köteles, míg 29.830,- (huszonkilencezer-nyolcszázharminc) Ft bűnügyi költséget az állam visel.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

**Az I.r. vádlott** romániai lakcíme: ....

**A II.r. vádlott** személyazonosító igazolványának száma: ....

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

#### I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék a 2013. november hó 28. napján kelt 22.B.1453/2010/33. számú ítéletével **I.r. vádlott** és **II.r. vádlottakat** bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett testi sértés bűntettének kísérletében (Btk. 164.§ (1) és (8) bekezdés), ezért **I.r. vádlottat** 2 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra, **II.r. vádlottat** 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. Úgy rendelkezett, hogy a vádlottak, a **II.r. vádlott** az esetleges végrehajtás esetében, a büntetés kétharmad részének letöltését követően feltételes szabadságra

bocsáthatók. A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte, II.r. vádlott vonatkozásában esetleges végrehajtás esetére.

**Az I.r. vádlott** vonatkozásában elrendelte a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.B.XIII. 21.056/2002/101. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap börtönbüntetés végrehajtását. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéletet az ügyész mindkét vádlott vonatkozásában tudomásul vette, a vádlottak és védőik felmentésért fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 122/2014/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve a bizonyítást a szükséges és lehetséges mértékben lefolytatta, valamennyi releváns bizonyítékot értékelési körébe vont, melyeket a logika, az életszerűség és az ésszerűség szabályai szerint értékelt. Az indoklásban részletesen számot adott arról, hogy az eljárás különböző szakaszaiban tett sértetti nyilatkozatot - a vádlotti tagadással szemben - miért és mennyiben vette figyelembe, illetve azokat mely egyéb bizonyítékok támasztották alá. A mérlegeléssel megállapított tényállás megalapozott, s abból a bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének is eleget tett. A cselekmény minősítése törvényes. A kiszabott büntetések inkább tekinthetők eltúlzottan enyhének, mint súlyosnak, ezért annak enyhítése egyik vádlott esetében sem indokolt. Indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét mindkét vádlott vonatkozásában hagyja helyben. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A vádlottak védője írásbeli beadványában indítványozta, hogy az ítélet tábla az ügyben tartson tárgyalást, vegyen fel bizonyítást, idézze meg a sértettet sértett, aki ismét Magyarországon tartózkodik.

A védő által kifejtettek szerint az elsőfokú bíróság is szükségesnek tartotta a sértett kihallgatását, arra több alkalommal is kísérletet tett, végül külföldi fogvatartása miatt ettől eltekintett. A másodfokú eljárásban e hiány pótlására lehetőség adódik, a másodfokú bíróság a felvett bizonyítás alapján megalapozott tényállást állapíthat meg, vagy esetlegesen hatályon kívül helyezheti az ítéletet.

A másodfokon indítványozott bizonyítás várt eredménye alapján kérte, hogy az ítélet tábla a tényállás kiegészítését és helyesbítését követően az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottakat az ellenük emelt vád alól mentse fel. Másodlagosan indítványozta, hogy az ítélet tábla az ítéletet a Be. 351.§ (2) bekezdés a.), b.) és d.) pontjaiban írt okokra alapítottnak a Be. 376.§ (1) bekezdése, illetve a Be. 375.§ (1) bekezdése alapján helyezze hatályon kívül, és utasítsa az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására. Harmadlagosan indítványozta, hogy az ítélet tábla a törvényszék ítéletét akként változtassa meg, hogy a kiszabott főbüntetéseket enyhítse, egyúttal a **I.r. vádlottal** szemben elrendelt a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.B.XIII.21.056/2002/101. számú ítéletével kiszabott börtönbüntetés végrehajtásának elrendelését mellőzze. Indokolása szerint az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. tv. 67.§ (1) bekezdés d.) pontja és 68.§ (1) bekezdése szerint a korábbi felfüggesztett börtönbüntetés 2014. október hó 11. napján elévült, annak végrehajtása kizárt.

A védő álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a sértett vallomását nem megfelelően vette a tényállás alapjává, annak eltéréseit figyelmen kívül hagyta, melynek megfelelő indokát nem adta. A sértetti nyilatkozatokból megállapított tényekből helytelenül következtetett további tényekre. Nem indokolta azt sem, hogy az elkövetői szerepeket hogyan, mi alapján állapította meg a sértett

vallomásával ellentétben akkor, amikor egyebekben vallomását elfogadta. Nem derül ki az ítéletből, hogy a sértett vallomásából a bíróság mi alapján válogatott. Az elsőfokú bíróság is megfogalmazta a vallomással kapcsolatos aggályait, mely kétségeket utóbb közvetett bizonyítékokkal töltött ki. Az ítélet 5. oldala is rögzíti a fel nem oldott anomáliát, mely szerint a sértett előadta, hogy a magasabb férfi ütött vasbottal, az alacsonyabbik kétszer lőtt, ennek ellenére a rendőri jelentéseket fogadta el a bíróság a sértett vallomásával ellentétben. A rendőrtanúk nyilatkozata pedig csak közvetett bizonyítékként vehető figyelembe. Nem indokolta a bíróság azt sem, miért nem tett a sértett említést arról, hogy a vádlottakat a bántalmazást követően a buszmegállóban látta.

Azon ítéleti megállapítás, mely szerint a vádlottak nem tudtak magyarázatot adni a kezükre került gázfegyverből származó anyagmaradványra, iratellenes, mert kálium-klorát vegyületről kellett nyilatkozniuk, nem tényszerűen megállapított gázfegyverből származó anyagmaradványról, amelyet a szakértő is csak feltételes módon állapított meg. Az sem róható a vádlottak terhére, hogy a szakértői vélemény megismerését követően adtak magyarázatot a kezükön lévő vegyületet illetően, hiszen szakértelemmel nem rendelkeznek, ekkor szembesültek az összetétellel, így a bíróság által levont logikai következtetések helytelenek.

A nyilvános ülésen az I.r. vádlott munkaszerződést csatolt, mely szerint 2014. február hó 1. napjától az **cég1.** alkalmazásában foglalkoztatják havi bruttó 118.000 forint jövedelem mellett. Előadta, hogy osztrák állampolgárságért is folyamodott korábban, osztrák vezetői engedéllyel már rendelkezik, melyet felmutatott.

Az ítélet tábla a védői indítványt a bizonyítás felvételét illetően a lentebb kifejtettek alapján elutasította, ezt követően került sor a védői perbeszédre.

A védő a bizonyítási indítvány elutasítására figyelemmel a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát hangsúlyozta, azt kiegészítette azzal is, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Az írásbeli beadványban foglaltakat is fenntartotta, másodlagosan kérte a vádlottak bizonyítottság hiányában történő felmentését, harmadlagosan a büntetések lényeges enyhítését, és az elévülésre figyelemmel I.r. vádlott esetében a korábban próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtása elrendelése mellőzését.

A vádlottak az utolsó szó jogán nem kívántak nyilatkozni.

A Fővárosi Ítélet tábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt felülbíráta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta.

Valamennyi olyan bizonyítékot értékelési körébe vont, amelyek a tényállás megállapítása szempontjából relevánsak voltak.

A másodfokú eljárásban a sértett tanúkénti kihallgatását az ítélet tábla a védői állásponttal szemben nem tartotta szükségesnek, ezért bizonyítás felvétele céljából az ügyet nem tűzte tárgyalásra. A sértett-tanú kihallgatása az ügy áttételét megelőzően a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt megtörtént. Vallomásának törvényszék előtti felolvasására helyesen nem a Be. 296.§ (1) bekezdés a.), hanem c.) pontja alapján történt, etekintetben az ítélet 5. oldal 7. bekezdésében írtak javítandók. A Legfelsőbb Bíróság 64/2009.Bk. véleménye szerint a bíróság az ügy áttételét megelőzően tartott tárgyaláson felvett vallomásra figyelemmel a Be. 296.§ c.) pontja alapján felolvashatja a bíróság által már korábban kihallgatott tanú vallomását, az eljárás etekintetben egységesnek tekinthető. A

Be. 287.§ (3) bekezdéséhez fűzött 4/2007 BK. vélemény 2. pontjában kifejtettek szerint függetlenül attól, hogy az ügyet egy másik bíróság előtt folyó ügghöz egyesítik, vagy átteszik, az új eljáró tanács alkalmazhatja a Be. 296.§ (1) bekezdés c.) pontját.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítást a szükséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően értékelte, azokat egymással összevetette. A másodfokú bíróság nem észlelte a tényállás olyan mértékű megalapozatlanságát, amelyet a védő meghivatkozott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ugyanakkor nem mentes a Be. 351.§ (2) bekezdés b.) pontjában írt hiányosságtól, ezért azt a másodfokú bíróság a Be. 352.§ (1) bekezdés a.) pontjában írt jogkörénél fogva kiegészítette.

A személyi részben a nyilvános ülésen becsatolt munkaszerződés alapján **I.r. vádlott** vonatkozásában rögzíteni szükséges, hogy 2014. február hó 1. napjától az **cég1.** alkalmazásában foglalkoztatják havi bruttó 118.000 forint jövedelemmel.

A becsatolt ítéletkiadmányok és az erkölcsi bizonyítvány adatai alapján az ítélet 3. oldal 5. bekezdésében írtakat kiegészíti azzal, hogy **I.r. vádlott** vonatkozásában feltüntetett büntetés 2014. október hó 10. napján elévült.

A terhelt ellen eljárás van folyamatban, a Pest megyei Rendőr-főkapitányág 2013. január hó 23. napján közölte vele önbíráskodás büntette, súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntette megalapozott gyanúját a 2013. január hó 16 és 20 napján elkövetett cselekmény miatt.

A Gödöllői Járási Ügyészség B.2812/2013/3. számú, 2013. október hó 21. napján kelt határozatával vele szemben a Btk. 178.§ (1) bekezdésébe ütköző és az (5) bekezdés a.) pont szerint minősülő kábítószer-birtoklás vétsége miatt a vádemelést elhalasztotta, mert a kábítószerfüggő gyanúsított a folyamatos gyógykezelést vállalta.

A Gödöllői Rendőrkapitányság 2013. január hó 23. napján közölte vele súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntette megalapozott gyanúját a 2013. január hó 23 napján megvalósított cselekmény miatt, a Gödöllői Járási Ügyészség B. 380/2013/48-I. számú vádjával a vádlottat súlyos fenyegetéssel elkövetett zsarolás büntettével vádolja.

Az ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében azzal egészíti ki, hogy **I.r. vádlott** a nála lévő gázpisztollyal két ízben közvetlen közről a sértett testére lőtt, a 4. oldal 1. bekezdésében rögzíti, hogy **II.r. vádlott** a sértettet a fején is legalább közepes erővel ütötte meg.

A 4. oldal 3. bekezdését akként egészíti ki, hogy az életveszélyes sérülés kialakulásának elmaradása csak a véletlenül múlt, a sérülés maradandó fogyatékoság, súlyos egészségromlás nélkül gyógyult.

E kiegészítésekkel a tényállás teljes, az a másodfokú felülbírálat alapját képezte a Be. 352.§ (2) bekezdése alapján. Tekintettel arra, hogy a védő felmentést célzó fellebbezése a bizonyítékok mérlegelését támadta, arra pedig megalapozottan megállapított tények mellett nincs mód, az eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat irathűen sorolta fel, és azokat a logika szabályainak megfelelően mérlegelte, mérlegelési tevékenységéről a védői beadványban foglaltaktól eltérően megfelelően számot adott. A sértett nyilatkozatát - mely az eljárás menetében valóban változott -

helyesen értékelte. A másodfokú bíróság nem észlelte a védő által hivatkozott indokolási kötelezettség oly mértékű megszegését, amely az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezethetne.

Az ítélet 6. oldal 5. bekezdésében rögzíti az ellentmondást, ugyanakkor azt is megállapítja, hogy ez nem vezethet oda, hogy a sértett vallomását ki kell a bizonyítékok köréből rekeszteni. Kitért arra is, hogy sértett tanúkénti kihallgatása során úgy vallott, hogy a magasabb személy ütötte meg, és a másik lőtt rá, a rendőri jelentés - amely a sértett nyilatkozatán alapult - éppen fordítva jelölte meg a vádlottak személyét. Ezen ellentmondást a bíróság azzal indokolta, hogy a sértett nyilatkozatai megtétele során zaklatott lelkiállapotban volt, összességében következetes vallomást tett, a cselekmény jogi megítélése szempontjából pedig egyáltalán nem bír relevanciával, hogy a szándékegységben őt bántalmazók közül nem tudja rekonstruálni, hogy támadói közül melyikük melyik bántalmazó eszközt használta.

Nem feladata a bíróságnak a sértett utólagos vallomásváltoztatása okának feltárása. Kétségtelen tény, hogy sértett a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt tett nyilatkozatában már nem volt biztos az elkövetők személyében, nyomozati vallomását ugyanakkor fenntartotta. Később maga jelentkezett írásban vallomás megtételére, kérte az eljárás felfüggesztését, mely alapján nyilvánvaló, hogy újabb vallomást kívánt tenni az eljárásban, melyet a másodfokú bíróság mint szükségtelent elutasított. Figyelemmel arra, hogy az ügy előzményeit feltárni a bizonyítás során nem sikerült, nem derült fény a vádlottak és sértett esetleges ismeretségére, érdekkapcsolatára, mely a történeti tényállás megalapozott megállapíthatóságát nem befolyásolta, és a sértett vallomásait sem hiteltelenítette a további bizonyítékokkal egybevetve.

A védői hivatkozás az volt, hogy az elsőfokú bíróság a sértett vallomásában fellelhető anomáliák miatt a hiányosságokat közvetett bizonyítékokkal töltötte ki.

A mérlegelés során ez megengedett tevékenység, jelen ügyben a közvetett bizonyítékok pedig meggyőzőek, a védő által hivatkozott hiányok kitöltésére alkalmasak.

Az ellentmondás feloldása érdekében kerültek kihallgatásra a rendőri jelentést készítő rendőrtanúk, akik a sértett esemény utáni magatartására is tudtak nyilatkozni, eszerint sértett támadóit határozottan felismerte, nem volt bizonytalan személyüket illetően. **tanú1** rendőrtanú azt is elmondta (15. számú jegyzőkönyv 11. oldal 2. bekezdés), hogy amikor a buszról lehozták a vádlottakat, nem voltak felháborodva a gyanúsítás miatt.

Tóth Péter igazságügyi fizikus szakértő véleményét is helyesen értékelte a törvényszék, abból a logika szabályainak megfelelő következtetést vont le.

Az elsőfokú bíróság indokolása ugyanakkor kiegészítendő az alábbiakkal:

Tóth Péter igazságügyi fizikus szakértő kifejtette, hogy **I.r. vádlott** kezén több, mint kétszer annyi kálium-klorid szemcsét talált, mint **II.r. vádlottén** (műszeres analitikai vizsgálatok jegyzőkönyve alapján), melyből helyesen vont le az elsőfokú bíróság azt a következtetést, hogy **I.r. vádlott** használta a gázfegyvert, **II.r. vádlott** a viperát, ahogyan azt a sértett első alkalommal a rendőröknek előadta, és amely előadást a rendőrtanúk megerősítettek. Helyes a védői érvelés annyiban, hogy a kálium-klorid nem olyan specifikus, hogy meg lehetne állapítani, hogy ugyanabból a fegyverből származik a sértett ruházatán és a vádlottak kezén található anyagmaradvány, ugyanakkor a szakértő megállapította, hogy a sértett ruházatán szereplő szemcsék megegyeznek a vádlottak kezén lévő

szemcsékkel azzal a megszorítással, hogy kémiailag azonos anyagokról van szó, származásukat tekintve kategorikusan nem tudja összekötni azokat. (15. számú jegyzőkönyv 6. oldal 3. bekezdés)

A vádlottak kezén az adott mennyiség logikai következtetés útján kimondhatóvá teszi, hogy a sértett valóban azt a két személyt ismerte fel, akikre a tömegközlekedési eszközön rámutatott, és amely felismerés helyességét a rendőrtanúk is alátámasztották azon nyilatkozatukkal, hogy a sértett nem hezitált, határozottan ismerte fel az ellene bűncselekményt elkövetőket.

A gázpisztollyal történő elkövetést ugyancsak a szakértői vélemény támasztja alá, mert a fizikus szakértő úgy nyilatkozott, hogy éles fegyverek töltetében a káliumalapú anyag nem szokott előfordulni, az gáz-riasztófegyvereknél fordult elő elsősorban. A szakértő megerősítette a sértett előadását a leadott lövések számára vonatkozóan is, hiszen nyilatkozata szerint két-három súlyzáras fegyverrel leadott lövés magyarázhatja a vádlottak kezén található szemcsék mennyiségét, forgótáras fegyver esetében egy lövés után is több szemcse lenne megtalálható.

A sértett ruházatára a szakértői vélemény szerint a maradvány úgy kerülhetett, hogy viszonylag közlelrl felé lőttek, a vádlottak kezére pedig lövés útján vagy ilyen anyaggal szennyezett felülethez történő hozzáéréssel, mivel a lövés után a fegyveren is megtapad az anyag.

A lövés leadása után egyéb tárgyak érintésétől a szakértői megállapítás szerint nem csökken jelentősen a löve kézre került anyagmaradvány, de a kéz textíliával való törlésével erősen csökken a szemcseszám, alapos kézmosással teljesen el is távolítható.

A védői érveléssel ellentétben az elsőfokú bíróság helyesen vezette végig, hogy a vádlottak a kezükön rögzített anyagmaradvány vonatkozásában milyen magyarázatokat adtak, és azok miért voltak elfogadhatatlanok. Tóth Péter szakértő azt is megállapította, hogy a vizsgálatra biztosított anyagmaradványok közepesen szennyezett kézről származnak, nem közvetlen kézmosás utáni állapotra utalnak, ezért az I.r. vádlott ötszöri kézmosásra tett nyilatkozata sem volt elfogadható. Azon vádlott nyilatkozatok, mely szerint ...-féle illetve cég2-sban használatos söt, de akár műtrágyát is foghattak, használhattak (15. számú jegyzőkönyv 4-5 oldala), a fenti összefüggések birtokában elfogadhatatlanok.

Valóban nem az értékelendő a vádlottak terhére, hogy ezen tevékenységükről a szakvélemény birtokában adtak számot, hiszen annak ismerete nélkül ekörben valóban nem tudtak nyilatkozni, hanem az a körülmény, hogy a szakértői vélemény megállapításai alapján ezen nyilatkozataik nem voltak elfogadhatóak.

A törvényszék a bizonyítékok mérlegelése során csupán rögzítette, hogy a sértett sérüléseire vonatkozóan dr. Dombai Gyula igazságügyi orvos-szakértő véleményében írtakat elfogadta.

A másodfokú bíróság az indokolást az alábbiakkal egészíti ki:

Dr. Dombai Gyula igazságügyi orvos-szakértő előadta, hogy a gáz-riasztófegyverrel történt lövés következtében a sértett mellkasán égési sérülés keletkezett, a sérülés alapján közvetlen közlelrl leadott lövésről volt szó. A gáz-riasztófegyver nem alkalmas életveszélyes sérülés létrehozására, a vipera igen. A szakértő a sértett által előadott módon lehetségesnek tartotta a sérülések keletkezését, amely ugyancsak a sértett nyomozati vallomását erősíti. (28. szú jegyzőkönyv 3. oldal 3. bekezdés, PKKB. iratai 29. sorszám alatt)

Helyesen alkalmazta a törvényszék az elbíráláskor hatályos új büntetőtörvényt, mert annak rendelkezései összhatásában a vádlottra kedvezőbbek.

A cselekmény minősítése is törvényes azzal a kiegészítéssel, hogy a cselekmény helyesen a Btk. 164.§ (1) bekezdésbe ütköző, a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő és büntetendő büntett, mely a 10.§ (1) bekezdés szerint kísérlet, és amely cselekményt a vádlottak a Btk. 13.§ (3) bekezdése szerint társtettesként valósítottak meg.

A törvényszék ugyan nem fejtette ki pontosan a társtettesi elkövetéssel kapcsolatos álláspontját, arra azonban az ítéletben több helyütt utalt, melyek helyes megállapítások. Az orvos-szakértői vélemény alapján egyértelmű, hogy a gáz-riasztófegyverrel leadott lövés életveszélyes sérülés okozására nem alkalmas. Ugyanakkor a másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróság jogi indokoláson kívül, a bizonyítékok mérlegelésénél (ítélet 6. oldal utolsó bekezdés) kifejtett azon álláspontját, hogy a szándékegységben bántalmazó vádlottak vonatkozásában a cselekmény minősítése szempontjából irreleváns, hogy melyikük követte el gáz-riasztófegyverrel, illetve viperával a cselekményt, mindketten életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletéért felelnek, mint társtettesek.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta. Helyesen az értékelendő enyhítő körülményként, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt, hiszen egy cselekmény miatt marasztalta el a bíróság a vádlottakat, ezért nem értékelhető enyhítőként a súlyosabb cselekmény kísérleti szakban maradása.

**Az I.r. vádlott** vonatkozásában az is súlyosító körülmény, hogy felfüggesztett szabadságvesztés büntetés próbaideje alatt valósította meg cselekményét.

A cselekmény súlyára, a bűnösségi körülményekre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a vádlottakkal szemben enyhébb büntetés kiszabására nincs lehetőség.

A felfüggesztett szabadságvesztés próbaideje alatt bűncselekményt elkövető I.r. vádlott esetében újabb felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására nem kerülhet sor, esetében kizárólag a végrehajtandó szabadságvesztés büntetés lehet alkalmas visszatartó hatás elérésére. Figyelemmel arra, hogy a törvényhozó a cselekmény elkövetőjét 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni, a törvényi minimumban megállapított büntetés enyhítő szakasszal történő mérséklésére nyilvánvalóan nincs mód egyik vádlott esetében sem.

A büntetlen előéletű II.r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés 3 évi próbaidőre felfüggesztése is törvényes, a cselekmény tárgyi súlya enyhébb próbaidő alkalmazását nem teszi lehetővé. Helyesen hivatkozik a fellebbviteli főügyészség átiratában arra, hogy a kiszabott büntetések inkább eltúlzottan enyhének, mintsem súlyosnak minősíthetők.

Helyesen állapította meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát a törvényszék börtönben, és törvényes annak megállapítása is, hogy a vádlottak legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra, II.r. vádlott esetleges végrehajtás esetén. Etekintetben a törvényszék a rendelkező részben nem a jogszabályi terminológiának megfelelő megfogalmazást alkalmazott, melyet az ítéletábra csak az indokolásban helyesbített.

Az előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámítása is megfelel a Btk. rendelkezéseinek.

Az elsőfokú bíróság a román állampolgárságú I.r. vádlottat 2 évi időtartamra mellékbüntetésül eltiltotta a közügyek gyakorlásától, melynek egyáltalán nem adta indokát. Az ítéletábra ezért az indokolást azzal egészíti ki, hogy az Európai Unió tagállamainak Magyarországon lakóhellyel rendelkező állampolgára a közügyek gyakorlásától eltiltható. A helyi önkormányzati képviselők választásán, a polgármesterek választásán valamint az európai parlamenti választásokon választójoggal rendelkeznek - egyebek mellett - az Európai Unió más tagállamainak a Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező nagykorú állampolgárai. Az aktív választójog feltétele valamennyi esetben a választás napján való itt tartózkodás. Az Európai Unió polgárai helyi önkormányzati képviselők lehetnek, polgármesterek, főpolgármester nem. Tekintettel arra, hogy Románia az Európai Unió tagja, és a vádlott Magyarország területén bejelentett lakóhellyel rendelkezik, az elsőfokú bíróság törvényesen tiltotta el a közügyek gyakorlásától. (BH 2008.5.111. számú jogeset, Szegedi Ítéletábra Bf.II.168/2007.)

Az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala óta a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés büntetés elévült, melyet az ítéletábra a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 28.§ (1) bekezdés d.) pontjában írt 5 év időre, és a 29.§ (1) bekezdésében írtakra tekintettel megállapított. Eszerint ha a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztik, az elévülés a próbaidő leteltének napjával kezdődik.

A Legfelsőbb Bíróság 4/2006. Büntető jogegységi határozata is rögzíti, hogy a felfüggesztett büntetés elévülése a próbaidő letelte napján kezdődik. Kimondja azt is, hogy a büntetés elévülését - a próbaidő letelte után - a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását elrendelő jogerős bírósági határozat szakítja csak félbe.

A bíróság - próbaidő letelte után hozott- végrehajtást elrendelő nem jogerős határozata nem szakítja félbe az elévülést, mert bár a határozat meghozatala előtt a büntetés elévülése már megkezdődött, azonban a kiszabott büntetés a végrehajtást elrendelő határozat jogerőre emelkedéséig nem tekinthető végrehajthatónak.

Az elsőfokú bíróság bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezése alapvetően helyes, ugyanakkor pontatlan. Nem tüntette fel a törvényszék, hogy a bűnjeleket a Fővárosi Törvényszék Gazdasági Hivatala Bűnjel Csoportja mely szám alatt őrzi (PKKB iratai 2. szám alatt), ezentúl az 5. tétele alatti bűnjel vonatkozásában a rendelkezést is elmulasztotta, melyet az ítéletábra pótol. A bűnjel lefoglalását a Be. 155.§ (1) bekezdése alapján megszüntette, ugyanezen törvényhely (8) bekezdése alapján megsemmisítéséről rendelkezett.

Észlelte a Fővárosi Ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság nem vezetett be több felmerült költségvetelt a bűnjeljegyzékbe, amely miatt az összesen felmerült költséget helytelenül állapította meg, melyet az ítéletábra a költségek utólagos bevezetésével a jegyzőkönyvek tartalmának megfelelően pótol, az összesen felmerült költség összegét módosította.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottakat egyetemlegesen kötelezte a terhükön felmerülő költség viselésére.

A Be. 338.§ (3) bekezdése szerint a bíróság a vádlottakat külön-külön kötelezi a bűnügyi költség viselésére. Ha a bűnügyi költség vagy annak egy része a vádlottak szerint nem különítható el, egyetemleges kötelezésnek van helye. Jelen esetben a költség a vádlottak között fele-fele arányban megosztható, az ítéletábra ennek megfelelően a vádlottak terhén felmerülő költség összegét is módosította. Figyelemmel arra, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. szeptember hó 17.-i hatánapot beállította a vádlottak érdekkörén kívül eső okból, azon **tanú1** és **tanú2** mégis megjelent, részükre 16.300 forint és 13.530 forint útiköltség került kifizetésre, melynek viselésére a Be. 338.§



(2) bekezdése alapján a vádlottakat nem lehet kötelezni, azt a Be. 339.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság a Be.361.§ szerinti nyilvános ülés keretében eljárva a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyebekben annak helyes indokainál fogva a Be.371.§ (1) bekezdése alapján mindkét vádlott tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú nyilvános ülésen felvett adatok alapján az ítélőtábla I.r. vádlott romániai lakcímét és II.r. vádlott személyazonosító igazolványának új számát a Be. 258.§ (2) bekezdés b.) pontja alapján rögzítette.

Budapest, 2015. február hó 19. napján

Dr. Lassó Gábor sk.  
a tanács elnöke

Dr. Fatalin Judit sk.  
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.  
bíró

A Fővárosi Törvényszék 2013. november hó 28. napján kihirdetett 22.B.1453/2010/33. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf. 55/2014/8. számú ítéletével eszközölt változtatásokkal 2015. február hó 19. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2015. február hó 19. napján

. Lassó Gábor sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő